

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8MCdo/5/2015
Identifikačné číslo spisu:	7811211343
Dátum vydania rozhodnutia:	16.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7811211343.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Juraj Klačan, advokát - prokurista, proti žalovaným 1/ Ing. J. H., bývajúcemu v G., E. XXX a 2/ Ing. A. H., bývajúcej v K., Y. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov č. 5, o zaplatenie 2 116,46 eur spolu s príslušenstvom, ktorá právna vec bola vedená na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 5C/15/2012, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 2. apríla 2013 č.k. 5C/15/2012-186 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. februára 2014 sp. zn. 5Co/253/2013, takto

rozhodol:

Mimoriadne dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní.

Odôvodnenie

Okresný súd Rožňava rozsudkom z 2. apríla 2013 č.k. 5C/15/2012-186 zamietol žalobu žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ „vo výške 1 716,46 €“ a zastavil konanie voči žalovaným 1/ a 2/ „vo výške 400 €“ a voči (pôvodnému) žalovanému 3/. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovaným 1/ a 2/, na účet ich zástupcu, trovy konania vo výške 831,79 eur a (pôvodnému) žalovanému 3/, na účet jeho zástupcu, trovy konania vo výške 356,07 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Košiciach, ktorý vec prejednal na základe odvolania žalobcu proti tej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola zamietnutá žaloba voči žalovanej 2/ a bolo rozhodnuté o náhrade trov konania žalovaných 1/ a 2/, rozsudkom z 13. februára 2014 sp.zn. 5Co/253/2013 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobca nemá právo na ich náhradu a žalovanej 2/ a vedľajšiemu účastníkovi sa ich náhrada nepriznáva.

Na základe podnetu žalobcu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky proti uvedeným rozsudkom súdov mimoriadne dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť súdu

prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie treba odmietnuť.

Podľa § 243e ods. 1 O.s.p. ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f O.s.p.), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie. Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 O.s.p.).

V rozhodovacej praxi najvyššieho súdu pretrvávala nejednotnosť rozhodovania a výkladu ustanovení § 243e až § 243j O.s.p. v otázke procesnej prípustnosti mimoriadneho dovolania. Na spoločnom rokovaní občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 20. októbra 2015, bolo prijaté spoločné zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Procesná prípustnosť mimoriadneho dovolania podaného na podnet účastníka je v občianskom súdnom konaní podmienená tým, že tento účastník najprv sám neúspešne využil možnosť podať všetky zákonom dovolené riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktoré boli potenciálne spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Pokiaľ túto možnosť nevyužil, mimoriadne dovolanie treba odmietnuť“. Predmetné stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 94/2015, vychádza z názoru, že postup účastníka občianskeho súdneho konania, ktorý mal v určitom prípade možnosť napadnúť rozhodnutia súdov odvolaním alebo dovolaním, uvedenú možnosť ale nevyužil, i keď tieto opravné prostriedky mali potenciál podstatne ovplyvniť rozhodnutie súdu, sa prieči všeobecne rešpektovanej zásade „nech si každý chráni svoje práva“. Táto zásada zdôrazňuje procesnú povinnosť účastníka vyvinúť vlastnú aktivitu a iniciatívu tak, aby sám svojimi procesnými úkonmi riadne, včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou sledoval ochranu svojich subjektívnych práv. Pokiaľ účastník konania zostane v naznačenom smere pasívny, je (neskoršia) aktivita generálneho prokurátora vyúsťajúca do podania mimoriadneho dovolania neprípustná a nemôže mať procesné dôsledky predpokladané Občianskym súdnym poriadkom v ustanoveniach § 243e až § 243j O.s.p.

V danom prípade prebehlo štandardné dvojstupňové konanie, v ktorom mal žalobca možnosť realizovať svoje procesné oprávnenia. Zo spisu nevyplýva, že by sám náležite chránil svoje práva a konal dostatočne predvídavo, starostlivo a obozretne. Žalobca nepodal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. februára 2014 sp.zn. 5Co/253/2013. V zmysle vyššie uvedeného výkladu najvyššieho súdu to znamená, že sám nevyužil dostupný mimoriadny opravný prostriedok, ktorý mal k dispozícii a ktorý bol potenciálne spôsobilý podstatne ovplyvniť rozhodnutie v merite veci. Vzhľadom na pasivitu samotného žalobcu pri včasnej ochrane jeho práv je procesne neprípustná dodatočná aktivita generálneho prokurátora, ku ktorej došlo podaním mimoriadneho dovolania podnecovaného žalobcom.

Z týchto dôvodov najvyšší súd odmietol mimoriadne dovolanie ako procesne neprípustné (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Generálnemu prokurátorovi v konaní o mimoriadnom dovolaní nemôže byť uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Povinnosť nahradiť trovy konania v konaní o mimoriadnom dovolaní má ten, kto podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania (viď § 148a ods. 1 a 2 O.s.p.). V danom prípade dal podnet na mimoriadne dovolanie žalobca. Žalovaní 1/ a 2/ ani vedľajší účastníci nepodali návrh na priznanie

náhrady trov konania o mimoriadnom dovolaní; najvyšší súd im vzhľadom na to nepriznal náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní (§ 243i ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania podal Ondrej Elexa, pôvodný žalovaný 3/, dovolací súd jeho návrhu nemohol vyhovieť, pretože nebol účastníkom dovolacieho konania; konanie voči menovanému bolo právoplatne zastavené rozsudkom súdu prvého stupňa.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok